

Zwaaien naar het zwaailicht

Kolletje en Dirk zitten in het speeltuintje op de schommel, maar ze schommelen niet.

‘Ik verveel me,’ moppert Dirk.

‘Zullen we krijten?’ vraagt Kolletje.

Dirk schudt zijn hoofd.

‘Steppen dan?’

‘Geen zin in.’

‘In de zandbak?’

‘Nee, ik wil geen zand in mijn schoenen.’

‘Dan weet ik het ook niet meer,’ zegt Kolletje zuchtend.

‘Kun je niet wat toveren?’ vraagt Dirk.

Kolletje kijkt naar haar toversokken.

‘Dat er een olifant de straat in komt?’

zegt ze plagerig.

‘Nee!’ roept Dirk.

‘Een leeuw dan?’

‘Nee, dat is helemaal eng!’ Dirk kijkt bang om zich heen.

‘Ik probeer wel wat,’ zegt Kolletje. Ze knijpt haar ogen stijf dicht en zegt: ‘**Katharina Orselia Laetitia.**’

‘Wat heb je getoverd?’ vraagt Dirk.

‘Dat weet ik niet,’ zegt Kolletje.

Dirk kijkt de straat in. 'Als er maar geen leeuw of tijger komt.'

Er fietst een vrouw door de straat.

Dirk gaapt.

'Hé, moet je kijken,' zegt Kolletje.

Een kleine vrachtauto met een knipperende oranje lamp op het dak rijdt de straat in. De wagen stopt vlak bij de kinderen.

Er stapt een man uit die een groot bord met een affiche erop uit de laadbak trekt.

Kolletje en Dirk rennen naar hem toe.

'Hoi, meneer!' groet Kolletje.

De man knikt vriendelijk. 'Dag, jongens!'

'Wat is dat voor een bord?' vraagt Kolletje.

'O kijk, er staat iets op,' zegt Dirk. 'Zo'n hoog ding dat draait.'

'Dat is een reuzenrad,' zegt de man. 'Over een paar dagen komt de kermis in de stad.'

'Jeetje, wat gaaf, zeg!' juicht Kolletje.

'Joepie!' roept Dirk.

De man bindt het bord aan een lantaarnpaal. Daarna pakt hij een nieuw bord en steekt ermee de straat over.

Kolletje en Dirk horen getik van nagels op de stoep.

Daar komt Doerak, het hondje van meneer De Jong aangerend.

'Hé, Doerakkie,' zegt Kolletje. Ze aait het hondje, dat aan het bord snuffelt.

Meneer De Jong is niet ver weg met zijn rollator.

'Hallo, kleine vriendjes!' groet hij.
'Ik ben niet klein,' mompelt Dirk.
'De kermis komt!' roept Kolletje naar meneer De Jong.
'Gaat u er ook heen?'

Meneer De Jong lacht. 'Nee, daar ben ik veel te oud voor. Maar vroeger ging ik wel. Ik heb er mevrouw De Jong ontmoet.' Meneer De Jong kijkt dromerig voor zich uit. 'We gingen samen in het spookhuis. Ze werd een beetje bang en kroop dicht tegen me aan.'
'Het spookhuis is eng,' vindt Dirk.

'We gingen ook vaak poffertjes eten. O, wat waren die lekker.'

'Hé, daar is buurman Harry!' roept Kolletje.

Buurman Harry zet zijn auto op de oprit en komt aanlopen.

'De kermis komt!' roept Kolletje. 'Leuk, hè!'

'Hallo, allemaal!' groet buurman Harry. 'Dat is fantastisch. Ik ben dol op de rupsbaan.'

Meneer De Jong knikt. 'Ja, die is ook leuk.'

'Een rups is toch een diertje?' zegt Kolletje.

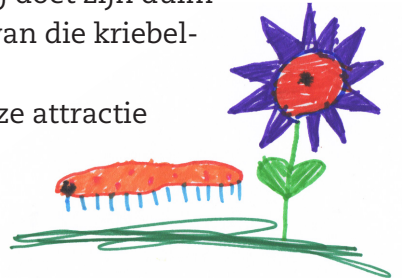
Dirk knikt. 'Een klein diertje. Zo groot.' Hij doet zijn duim en wijsvinger een stukje uit elkaar. 'Met van die kriebelpootjes.'

Buurman Harry knikt. 'Dat is zo, maar deze attractie lijkt op een rups, een heel grote rups.'

'Wat is een attaktie?' vraagt Kolletje.

Buurman Harry legt het geduldig uit.

'Alle dingen die op de kermis staan worden attracties genoemd: het reuzenrad, het spookhuis, de draaimolen, de botsauto's.'

‘Goedemiddag, allemaal!’
Het is postbode Najib met
zijn karretje vol pakjes en
brieven.

‘De kermis komt, Najib.
Gaaf, hè!’ roept Kollectje.
‘Super. Weten jullie wat ik
het leukst vind? De bots-
auto’s.’

‘Ja, die zijn ook leuk,’ vindt meneer De Jong. Hij botst heel
zacht met zijn rollator tegen het karretje van Najib.

Najib knipoogt. ‘Wil je botsen, meneer De Jong?’

‘Grapje, hoor,’ zegt meneer De Jong.

De man van de borden is klaar. Hij steekt de straat over en
stapt in zijn wagen.

‘Allemaal zwaaien!’ roept Kollectje.

‘Ken je die meneer dan?’ vraagt buurman Harry verbaasd.

‘Nee, maar hij heeft toch een zwaailicht?’

‘Zo kun je het ook bekijken,’ zegt meneer
De Jong.

Dirk en Kollectje zwaaien
net zo lang totdat de auto
de straat uit is. Meneer
De Jong, buurman Harry
en Najib zwaaien ook.
Dan rent Kollectje naar
huis om te vertellen dat
de kermis komt.

